



REGERINGSKANSLIET

Remiss

2009-02-19

Jo2009/437

Jordbruksdepartementet

Djur- och livsmedelsenheten

Johan Krabb

Telefon 08-405 32 65

johan.krabb@agriculture.ministry.se

STOCKHOLMS STAD	
Kommunstyrelsen	
KF/KS Kansli	
Ink.	2009 -02- 2 6
Dnr:	001-461/2009
Till:	RH

**Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar
produktion, SOU 2009:8**

Remissinstanser:

1. Domstolsverket
2. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll
3. Kommerskollegium
4. Sveriges exportråd
5. Försvarsmakten
6. Generalläkaren
7. Kustbevakningen
8. Totalförsvarets forskningsinstitut
9. Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap
10. Socialstyrelsen
11. Läkemedelsverket
12. Smittskyddsinstitutet
13. Statens folkhälsoinstitut
14. Forskningsrådet för arbetsliv och socialvetenskap
15. Tullverket
16. Ekonomistyrningsverket
17. Statskontoret
18. Länsstyrelsen i Stockholms län
19. Länsstyrelsen i Uppsala län
20. Länsstyrelsen i Södermanlands län
21. Länsstyrelsen i Östergötlands län
22. Länsstyrelsen i Jönköpings län
23. Länsstyrelsen i Kronobergs län
24. Länsstyrelsen i Kalmar län
25. Länsstyrelsen i Gotlands län
26. Länsstyrelsen i Blekinge län
27. Länsstyrelsen i Skåne län

28. Länsstyrelsen i Hallands län
29. Länsstyrelsen i Västra Götalands län
30. Länsstyrelsen i Värmlands län
31. Länsstyrelsen i Örebro län
32. Länsstyrelsen i Västmanlands län
33. Länsstyrelsen i Dalarnas län
34. Länsstyrelsen i Gävleborgs län
35. Länsstyrelsen i Västernorrlands län
36. Länsstyrelsen i Jämtlands län
37. Länsstyrelsen i Västerbottens län
38. Länsstyrelsen i Norrbottens län
39. Vetenskapsrådet
40. Karolinska Institutet
41. Uppsala universitet
42. Lunds universitet
43. Göteborgs universitet
44. Umeå universitet
45. Chalmers tekniska högskola
46. Skogsstyrelsen
47. Statens jordbruksverk
48. Veterinära ansvarsnämnden
49. Statens veterinärmedicinska anstalt
50. Livsmedelsverket
51. Fiskeriverket
52. Sametinget
53. Institutet för jordbruks- och miljöteknik
54. Sveriges lantbruksuniversitet
55. Naturvårdsverket
56. Kemikalieinspektionen
57. Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut
58. Boverket
59. Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande
60. Konkurrensverket
61. Glesbygdsverket
62. Verket för innovationssystem
63. Verket för näringslivsutveckling
64. Konsumentverket
65. Riksarkivet
66. Botkyrka kommun
67. Lidingö kommun
68. Norrtälje kommun
69. Stockholms kommun
70. Flens kommun
71. Norrköpings kommun

72. Söderköpings kommun
73. Åtvidabergs kommun
74. Markaryds kommun
75. Växjö kommun
76. Oskarshamns kommun
77. Eslövs kommun
78. Malmö kommun
79. Skurups kommun
80. Kungsbacka kommun
81. Mölndals kommun
82. Skövde kommun
83. Strömstads kommun
84. Grums kommun
85. Lindesbergs kommun
86. Örebro kommun
87. Vansbro kommun
88. Nordanstigs kommun
89. Härnösands kommun
90. Sollefteå kommun
91. Örnsköldsviks kommun
92. Krokoms kommun
93. Robertsfors kommun
94. Jokkmokks kommun
95. Kiruna kommun
96. Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien
97. Sveriges Kommuner och Landsting
98. Svenska Samernas Riksförbund
99. Naturskyddsföreningen
100. Djurens Rätt
101. Svensk Handel
102. Lantbrukarnas Riksförbund
103. Skogsindustrierna
104. Sveriges Akademikers Centralorganisation
105. Näringslivets Regelnämnd
106. Yrkesföreningen Miljö och Hälsa
107. Aranea
108. Djurskyddet Sverige
109. Djurskyddsinspektörernas Riksförening
110. Ekologiska Lantbrukarna
111. Eldrimner
112. Fackförbundet ST
113. Familjejordbrukarnas Riksförbund
114. Fiskbranschens Riksförbund
115. Fiskhälsan FH AB

116. Foder och Spannmål
117. Förbundet Sveriges Småbrukare
118. Greenpeace
119. Havsmiljöinstitutet
120. Hushållningssällskapens Förbund
121. Hästnäringens Nationella Stiftelse
122. Jägarnas Riksförbund
123. Kommunalarbetsareförbundet
124. Konsumentföreningen Stockholm
125. Kött och Charkföretagen
126. Livsmedelsarbetareförbundet
127. Livsmedelsföretagen, Li
128. Livsmedelsgrossisterna
129. Läkemedelsindustriföreningen
130. Naturvetarna
131. SMAK
132. Sportfiskarna
133. Svensk Dagligvaruhandel
134. Svensk Fågel
135. Svensk Mjölk
136. Svenska Djurhälsovården
137. Svenska Djurparksföreningen
138. Svenska Djursjukhusföreningen
139. Svenska Fåravelsförbundet
140. Svenska Jägarförbundet
141. Svenska Kennelklubben
142. Svenska Livsmedelshandlareförbundet
143. Svenska Raskattförbundet
144. Svenska Ägg
145. Sveriges Fiskares Riksförbund
146. Sveriges Hotell- och Restaurangföretag
147. Sveriges Konsumenter
148. Sveriges Nötköttsproducenter
149. Sveriges konsumenter i samverkan
150. Sveriges Pälsdjursuppfödare Riksförbund
151. Sveriges Småskaliga Kontrollslakterier
152. Sveriges Veterinärförbund
153. Umeå djurförsöksetiska nämnd
154. Uppsala djurförsöksetiska nämnd
155. Vattenbrukarnas Riksförbund
156. Veterinär Foderråvarukontroll
157. Veterinärer i Sverige
158. Virkesmätaföreningen
159. Världsnaturfonden

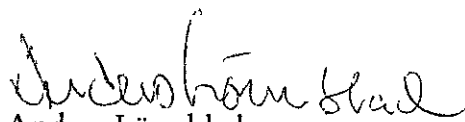
Remissvaren ska vara inkomna till Jordbruksdepartementet **senast den 1 juni 2009**. Vi ser gärna att ni skickar dem per e-post till registrator@agriculture.ministry.se.

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen och materialet i utredningens betänkande.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens broschyr "Svara på remiss. Hur och varför?" Broschyren kan beställas från Regeringskansliets distributionscentral, 103 33 Stockholm.


Anders Lönnblad
Departementsråd

Kopia till

Fritzes kundservice
Riksdagens utredningstjänst

Trygg med vad du äter

*– nya myndigheter för säkra livsmedel
och hållbar produktion*

*Betänkande av utredningen
Ansvar inom livsmedelskedjan*

Stockholm 2009



STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2009:8

Till statsrådet Eskil Erlandsson

Regeringen beslutade den 29 november 2007 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att göra en översyn av Statens jordbruksverk, Staten veterinärmedicinska anstalt (SVA), Livsmedelsverket samt Fiskeriverket. Syftet med översynen är att tydliggöra ansvarsfördelningen och effektivisera verksamheterna samt pröva omfattningen av det offentliga åtagandet och konkurrensutsatt verksamhet vid dessa myndigheter (dir. 2007:166).

Genom tilläggsdirektiv den 18 juni 2008 (dir. 2008:83) utvidgades uppdraget till att även omfatta analys av och förslag gällande hemvisten i myndighetsstrukturen för förvaltningsuppgifter inom det veterinära området och för en statlig veterinärorganisation. Genom tilläggsdirektiv den 13 november 2008 (dir. 2008:139) beslutades att slutredovisning av uppdraget skulle ske senast den 31 januari 2009.

Till särskild utredare förordnade regeringen den 11 december 2007 dåvarande landshövdingen Gerhard Larsson.

Som huvudsekreterare i utredningen anställdes från och med den 14 januari 2008 kanslichef, fil. dr Hans Wiklund. Som sekreterare (50 procent) i utredningen anställdes den 1 mars 2008 agronomen Annika Atterwall. Från och med september 2008 har departementssekreteraren Catharina Rosqvist, Jordbruksdepartementet, bistått utredningen som juridisk sekreterare (50 procent). Fil. dr Hans Goine har biträtt i sekretariatet med en studie kring forskning och på liknande sätt har fil. lic P-G Hånell bistått med en internationell jämförelse.

Att som experter biträda utredaren förordnades den 14 mars 2008 handläggaren Nils Alesund, Sveriges kommuner och länning, verkställande direktören Agneta Dreber, Livsmedelsföretagen, verksamhetsledaren Lasse Hellander, Sveriges konsumenter, ministern Pernilla Ivarsson, Sveriges permanenta representation i Bryssel, departementssekreteraren Johan Krabb, Jordbruksdepartementet, kanslirådet Camilla Lehorst, Jordbruksdepartementet, veterinär Jenny

Lundström, Lantbrukarnas riksförbund, docent Hans-Örjan Nohrstedt, FORMAS, verkställande direktören Thomas Svaton, Svensk dagligvaruhandel och förbundsordförande Henrik Svenberg, Sveriges fiskares riksförbund.

Utredningen har antagit namnet Ansvar inom livsmedelskedjan.

Utredningen startade sitt arbete senvåren 2008 och har i praktiken bedrivits under drygt nio månaders tid.

Utredaren får härmed överlämna betänkandet (SOU 2009:08) *Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion*.

Uppdraget är härmed slutfört.

Stockholm i januari 2009

Gerhard Larsson

/Hans Wiklund
Annika Atterwall
Catharina Rosqvist

Innehåll

Förkortningar	15
Sammanfattning	19
Författningsförslag	33
Författningsförändringar	43
1 Om uppdraget och dess genomförande	49
1.1 Utredningsuppdraget.....	49
1.2 Utredningsarbetets uppläggning.....	50
1.3 Betänkandets disposition.....	52
2 Nuvarande myndighetsstruktur	55
2.1 Livsmedelsverket.....	58
2.2 Statens veterinärmedicinska anstalt	59
2.3 Jordbruksverket	60
2.4 Fiskeriverket.....	62
2.5 Länsstyrelserna.....	63
2.6 Livsmedelskedjan och dess delar.....	64
3 Tre nya myndigheter	67
3.1 Tydligare nationell ansvarsfördelning genom EU- anpassning	68
3.1.1 Ny övergripande livsmedelslagstiftning inom EU	69
3.2 Återspeglning av nya politiska perspektiv inom EU	72

3.2.1	Förstärkt landsbygdsutvecklingsperspektiv	72
3.2.2	Nytt maritimt perspektiv	73
3.3	Systematiserad riskhantering och riskvärdering	74
3.4	Fokusering på statliga kärnuppgifter	75
3.5	Minskat statligt intrång på fungerande marknader	78
3.6	Forskning med hög relevans och kvalitet	81
3.7	Bättre styrning, samordning och kontroll	82
3.8	Färre och mer effektiva myndigheter.....	86
3.8.1	Regional indelning	87
3.9	Anpassning till nya produktions- och konsumtionsmönster	88
3.9.1	Färre jordbrukare och fiskare, fler livsmedelsföretag.....	88
3.9.2	Ökad import av livsmedel	90
3.10	Reformmotiven i sammanfattning	91
4	Livsmedelssäkerhets-myndigheten.....	93
5	Sammanhållet normeringsansvar	101
5.1	Ny livsmedelslagstiftning inom EU.....	101
5.1.1	Livsmedelskriserna på 1990-talet	102
5.1.2	Kommissionens vitbok	102
5.1.3	Allmänna livsmedelslagen.....	103
5.1.4	Hygien- och kontrollpaketet.....	103
5.1.5	Konsekvenser på nationell nivå.....	104
5.2	Myndigheternas EU-arbete	105
5.2.1	Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.....	106
5.2.2	Ständiga kommittén för fytosanitära frågor.....	107
5.3	Den nationella ansvarsfördelningen.....	107
5.3.1	Föreskrifter.....	114
5.3.2	Allmänna råd, vägledningar m.m.....	114
5.3.3	Nationella branschriktlinjer	115
5.3.4	Näringsrekommendationer och kostråd	116

5.3.5	Utvärderingar av normeringsarbetet	117
5.4	Överväganden och förslag.....	119
5.4.1	Ett sammanhållet normeringsansvar	119
5.4.2	Förstärkt EU-arbete	123
5.4.3	Mer aktivt främjande av regelefterlevnad	123
5.4.4	Ett regelråd inrättas	124
5.4.5	Tydligare ansvar för nutritionsfrågor	125
6	Sammanhållet kontrollansvar.....	127
6.1	Den fleråriga nationella kontrollplanen.....	127
6.2	Det svenska kontrollsystemet.....	128
6.2.1	Livsmedel	129
6.2.2	Foder och animaliska biprodukter.....	131
6.2.3	Djurhälsa	132
6.2.4	Djurskydd	134
6.2.5	Växtskydd och utsäde.....	134
6.2.6	Gränskontroll.....	135
6.3	Egenkontroll	136
6.4	Enskilda kontrollorgan	137
6.4.1	Livsmedel	138
6.4.2	Foder	139
6.4.3	Djurhälsa	140
6.4.4	Djurskydd	142
6.4.5	Växtskydd och utsäde.....	142
6.5	Brister i kontrollen.....	143
6.5.1	Livsmedel	144
6.5.2	Foder och animaliska biprodukter.....	146
6.5.3	Djurskydd och djurhälsa	147
6.5.4	Växtskydd	149
6.5.5	Primärproduktion av livsmedel och foder.....	150
6.6	Överväganden och förslag.....	151
6.6.1	Ett sammanhållet nationellt kontrollansvar	151
6.6.2	Fördjupad samverkan mellan central och regional nivå.....	154
6.6.3	Operativ kontroll på central nivå.....	155

6.6.4	Ökad användning av enskilda kontrollorgan, m.m.	159
6.6.5	Den kommunala livsmedelskontrollen	160
6.6.6	Ny högskoleutbildning för att trygga myndigheternas långsiktiga kompetensförsörjning	160
7	Utvecklad laboratorieverksamhet	163
7.1	Livsmedelsverket	164
7.2	Statens veterinärmedicinska anstalt	166
7.3	Laboratorieresurser	170
7.3.1	Kapacitetsutnyttjande	174
7.3.2	Investeringsbehov lokaler och utrustning	179
7.4	Referenslaboratorier, mm	179
7.4.1	Nationella referenslaboratorier	179
7.4.2	Gemenskapens referenslaboratorium för campylobakter	181
7.4.3	Referenslaboratorium för Världsorganisationen för djurhälsa	181
7.4.4	Collaborating centre för Världsorganisationen för djurhälsa	182
7.5	Ackreditering	183
7.6	Den svenska laboratiemarknaden	183
7.7	Överväganden och förslag	185
7.7.1	Nationellt centrallaboratorium för livsmedelskedjan	185
7.7.2	Internationell samverkan kring referenslaboratorier	189
7.7.3	Rutindiagnostiken begränsas	190
7.7.4	Försäljningen av laboratorieprodukter upphör	191
7.7.5	Fortsatt kompetensprovning	192
7.7.6	Samarbete med Smittskyddsinstitutet	193
8	Forskning med hög relevans	195
8.1	Forskningsverksamhetens inriktning	195
8.1.1	Livsmedelsverket	195

8.1.2	Statens veterinärmedicinska anstalt.....	197
8.1.3	Jordbruksverket.....	199
8.2	Forskningssamverkan.....	200
8.3	Organisation och resurser.....	202
8.3.1	Livsmedelsverket.....	202
8.3.2	Statens veterinärmedicinska anstalt.....	203
8.3.3	Jordbruksverket.....	203
8.4	Forskningens produktivitet och kvalitet.....	205
8.5	Överväganden och förslag.....	207
8.5.1	Forskning med hög relevans.....	207
8.5.2	Förstärkt forskning om fiskhälsa.....	210
9	Effektivare krisberedskap och smittskydd.....	213
9.1	De centrala myndigheternas ansvar.....	214
9.2	Nuvarande ansvarsfördelning.....	214
9.3	Foderberedskap.....	217
9.4	Epizootiberedskap.....	218
9.4.1	Jordbruksverket.....	219
9.4.2	Statens veterinärmedicinska anstalt.....	221
9.4.3	Livsmedelsverket.....	224
9.4.4	Länsstyrelserna.....	225
9.5	Kärnenergiberedskap.....	225
9.6	Zoonoser och myndighetssamverkan.....	226
9.6.1	Zoonoscenter.....	226
9.6.2	Zoonosrådet.....	227
9.6.3	Zoonossamverkansgruppen.....	228
9.7	Register, informationssystem, m.m.....	229
9.7.1	Nationella register.....	229
9.7.2	Informations- och varningssystem inom EU.....	230
9.8	Resurser och finansiering.....	232
9.9	Funktionalitet och effektivitet.....	233
9.10	Överväganden och förslag.....	236

9.10.1 Ett sammanhållet krisledningsansvar.....	236
9.10.2 Fortsatt statlig epizootibekämpning.....	238
9.10.3 Den diagnostiska beredskapen renodlas.....	239
9.10.4 Vaccinberedskapen upphör	240
9.10.5 Djurregistren tillgängliggörs	241
9.10.6 Zoonosamverkan förstärks.....	242
10 Vetenskapligt råd för riskvärdering.....	243
10.1 Krav på riskanalys.....	243
10.2 Riskanalysbegreppet.....	244
10.3 Modeller för riskanalysens organisering.....	247
10.4 Nuvarande ansvarsfördelning i Sverige.....	248
10.4.1 Livsmedel.....	249
10.4.2 Foder och djurhälsa.....	251
10.4.3 Djurskydd.....	253
10.4.4 Fytosanitært växtskydd	253
10.4.5 Resurser och kompetens.....	254
10.5 Riskanalys i EU och nationella system	256
10.5.1 Riskanalys i EU	257
10.5.2 Riskanalys i nationella system.....	259
10.6 Överväganden och förslag	261
10.6.1 Vetenskapligt råd för riskvärdering	261
11 Myndigheten för havsresurser och fiske.....	269
12 Från fiskeri till havsresurser	275
12.1 Nytt maritimt perspektiv.....	275
12.2 Ansvarsfördelningen inom EU och nationellt	276
12.3 Bevarandeåtgärder	278
12.3.1 Kritik och brister.....	280
12.4 Strukturstöd inom fiskeripolitiken	281
12.4.1 Nationell strategisk plan 2007-2013	281
12.4.2 Operativt program 2007-2013.....	282
12.4.3 Administration av stöden	284

12.4.4	Kontroll av stöden	285
12.4.5	Övriga strukturåtgärder	286
12.4.6	Kritik och brister	287
12.5	Fiskerikontroll	289
12.5.1	Den svenska fiskerikontrollen	289
12.5.2	Organisation och kostnader	292
12.5.3	Kritik och brister	293
12.6	Överväganden och förslag	296
12.6.1	Nationellt samordningsansvar för havsresurser	296
12.6.2	Nationellt samordningsansvar för vattenbruk	299
12.6.3	Effektivare administration av EG-stöd till fisket	301
12.6.4	Effektivare kontroll av fisket	302
13	Kunskapsstöd för hållbar fiskeförvaltning	305
13.1	Verksamhetens inriktning	305
13.1.1	Vetenskaplig rådgivning	306
13.1.2	Samverkan nationellt och internationellt	307
13.2	Resurser och finansiering	309
13.3	Organisation	310
13.3.1	Havsfiskelaboratoriet	310
13.3.2	Kustlaboratoriet	310
13.3.3	Sötvattenslaboratoriet	311
13.3.4	Fiskeriförsöksstationerna	312
13.3.5	Fartygsenheten	313
13.3.6	Marknaden för forskningsfartyg	314
13.4	Forskningens produktivitet och kvalitet	315
13.5	Förtroende för politik och förvaltning	318
13.6	Överväganden och förslag	320
13.6.1	Forskningsverksamheten renodlas	320
13.6.2	Miljöövervakningen begränsas	324
13.6.3	Fiskeriförsöksstationerna avvecklas	325
13.6.4	Redskapsutvecklingen prioriteras upp	326
13.6.5	Forskningsfartygen överförs till Kustbevakningen	326
14	Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling	329

15	Från jordbruk till landsbygdsutveckling	335
15.1	Förstärkt landsbygdsutvecklingsperspektiv	335
15.2	Ansvarsfördelning inom EU och på nationell nivå	336
15.3	EU-arbetet	337
15.3.1	Kritik och brister	338
15.4	Stödadministration	338
15.4.1	Gårdsstöd och andra direktstöd	339
15.4.2	Marknadsstöd, mm	339
15.4.3	Landsbygdsstöd och miljöersättningar	340
15.4.4	Finansiering	342
15.4.5	Administration av stöden	342
15.4.6	Kontroll av stöd	345
15.4.7	Kritik och brister	346
15.5	Kompetensutveckling, mm	348
15.5.1	Vattenverksamheten	350
15.6	Överväganden och förslag	351
15.6.1	Förstärkt samordning för landsbygdsutveckling	351
15.6.2	Effektivare administration av jordbruksstöden	353
15.6.3	Samordningen av tvärvillkorskontrollen utvecklas	353
15.6.4	Kompetensutvecklingen omstruktureras	354
15.6.5	Vattenverksamheten avvecklas	356
16	Tydligare roller inom det veterinära området	357
16.1	Veterinär behörighet	357
16.2	Veterinära ansvarsnämnden	359
16.3	Tillsyn över veterinär verksamhet	361
16.4	Djursjukdata	365
16.5	Distriktsveterinärorganisationen	367
16.6	Jordbruksverkets dubbla roller	370
16.7	Överväganden och förslag	372
17	De nya myndigheternas utformning och lokalisering	377

17.1	Utgångspunkter	377
17.1.1	Organisering och dimensionering	377
17.1.2	Lokalisering.....	378
17.2	Livsmedelssäkerhetsmyndigheten	380
17.2.1	Lokalisering.....	380
17.2.2	Organisation	381
17.2.3	Dimensionering	383
17.3	Myndigheten för havsresurser och fiske	386
17.3.1	Lokalisering.....	386
17.3.2	Organisation	386
17.3.3	Dimensionering	388
17.4	Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling	389
17.4.1	Lokalisering.....	389
17.4.2	Organisation	390
17.4.3	Dimensionering	392
17.5	Regional statlig organisation	393
17.5.1	Regionala jordbruks- och fiskedelegationer	395
18	Förslagens konsekvenser	401
18.1	Myndighetsstruktur.....	401
18.2	Myndigheternas personal	402
18.3	Sysselsättning och offentlig service	404
18.4	Företagens administrativa börda, mm	405
18.5	Statens intäkter och kostnader.....	406
 Bilagor		
<i>Bilaga 1</i>	Kommittédirektiv 2007:166	409
<i>Bilaga 2</i>	Tilläggsdirektiv 2008:83.....	417
<i>Bilaga 3</i>	Tilläggsdirektiv 2008:139.....	421
<i>Bilaga 4</i>	Internationell översikt.....	423
<i>Bilaga 5</i>	Bibliometrisk analys	495

Förkortningar

CAC	The Codex Alimentarius Commission, Kommissionen för FN:s regelverk för livsmedel (Codex)
CITES	Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora, konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter
CPM	Commission on Phytosanitary Measures, Växtsskyddskommissionen
DAFF	Department of Agriculture, Fisheries and Food, Jordbruks-, fiskeri- och livsmedelsdepartementet, Irland
Defra	Department for Environment, Food and Rural Affairs, Miljö- livsmedels- och landsbygdsdepartementet, Storbritannien
DG Agri	Directorate-General for Agriculture and Rural Development, EU:s generaldirektorat för jordbruk och landsbygdsutveckling
DGAL	La direction générale de l'alimentation, Generaldirektorat för livsmedel, Frankrike
DG Fiske	EU:s generaldirektorat för havsfrågor och fiske, föregångaren till DG Mare

DG Mare	Directorate-General for Maritime Affairs and Fisheries, EU:s generaldirektorat för havsfrågor och fiske
DG Sanco	Directorate-General for Health and Consumer Affairs, EU:s generaldirektorat för hälsa och konsumentskydd
Dir. DoHC	Kommittédirektiv Department of Health and Children, Hälso- och barndepartementet, Irland
EES	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
EG	Europeiska gemenskapen
EFSA	Europeiska livsmedelssäkerhetsmyndigheten inom EU
EU	Europeiska unionen
Evira	Elintarviketurvallisuusvirasto, Livsmedelssäkerhetsverket, Finland
FAO	Food and Agriculture Organization, FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation
FASFC	Federal Agency for the Safety of the Food Chain, Federala myndigheten för livsmedels-säkerhet, Belgien
FORMAS	Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande
FPS	Federal Public Service for Health, Food Chain Safety and Environment, Federala tjänsten för folkhälsa, livsmedelssäkerhet och miljö, Belgien
FSA	Food and Standards Agency, Livsmedels- och standardiseringsmyndigheten, Storbritannien

FSAI	The Food Safety Authority of Ireland, Myndigheten för livsmedelssäkerhet, Irland
FV	Fiskeriverket
FVO	Food and Veterinary Office, Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor inom DG Sanco
GMO	Genetiskt modifierade organismer
HELCOM	Helsinki Commission, Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, Helsingforskommissionen, konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö
ICES	International Council for the Exploration of the Sea, Internationella havsforskningsrådet
MAF	Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, Jordbruks- och fiskeriministeriet, Frankrike
Nifes	Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning, Norge
NUTEK	Verket för näringslivsutveckling
OIE	Organisation mondiale de la santé, världsorganisationen för djurhälsa
Prop.	Proposition
RASFF	Rapid Alert for Food and Feed, EU:s system för snabb varning för hälsovådliga livsmedel
RiR	Riksrevisionen
SJV	Statens Jordbruksverk
SLV	Livsmedelsverket
SLU	Sveriges lantbruksuniversitet
SMHI	Statens meteorologiska och hydrologiska institut

SOU	Statens offentliga utredningar
SPS	Sanitary och phytosanitary Measures Agreement, Avtal om Sanitära och fytosanitära frågor
STECF	The Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries, Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen
SVA	Statens veterinärmedicinska anstalt
TSE	Transmissibel spongiform encephalopati
VAN	Veterinära ansvarsnämnden
WHO	World Health Organization, Världshälsoorganisationen
Vinnova	Verket för innovationssystem

Sammanfattning

Trygg med vad du äter

- nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion

Uppdraget

Den särskilde utredaren, Gerhard Larsson, har enligt regeringens direktiv haft i uppdrag att göra en översyn av myndighetsstrukturen inom livsmedelskedjan, utifrån en analys av Fiskeriverket, Jordbruksverket, Livsmedelsverket och Statens veterinärmedicinska anstalt, samt föreslå en effektiv myndighetsstruktur som underlättar styrning, samordning, kontroll och uppföljning av såväl myndigheternas verksamhet inom livsmedelskedjan som myndigheternas andra uppgifter (främst genomförandet av jordbruks- och fiskeripolitiken).

Utredningen ska särskilt överväga omfattningen av det offentliga åtagandet och identifiera verksamheter som inte bör ingå i myndigheternas fortsatta verksamhet, analysera i vilken utsträckning myndigheterna bör bedriva forskningsverksamhet och kunskapsuppbyggande verksamhet samt föreslå hur sådan verksamhet kan effektiviseras och utvecklas eller i vilken omfattning den bör omstruktureras, beakta hur interaktionen mellan riskhanterande och riskvärderande verksamheter bör organiseras för att uppnå effektivaste resultat i förhållande till myndigheternas uppdrag, samt analysera och lämna förslag gällande hemvisten i myndighetsstrukturen för förvaltningsfrågor inom det veterinära området och för en statlig veterinärorganisation.

I uppdraget ingår även att föreslå hur myndigheten eller myndigheterna ska vara organiserade, dimensionerade och

lokaliserade samt föreslå namn på nya myndigheter. Dagens fyra myndigheter har sammanlagt cirka 2300 årsarbetskrafter. Därutöver utför länsstyrelserna uppgifter inom de centrala myndigheternas ansvarsområden motsvarande totalt cirka 1060 årsarbetskrafter.

Nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion

Utredningen föreslår att det från och med den 1 januari 2010 inrättas en ny myndighetsstruktur för säkra livsmedel och hållbar produktion. Dagens fyra myndigheter ersätts enligt utredningens förslag av tre nya:

- *Livsmedelssäkerhetsmyndigheten* ska i samhällets och konsumenternas intresse verka för säkra livsmedel, friska djur och sunda växter i hela livsmedelskedjan.
- *Myndigheten för havsresurser och fiske* ska främja en hållbar förvaltning av havsresurserna och fisket.
- *Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling* ska främja ett efterfrågestyrt, konkurrenskraftigt och miljöanpassat jordbruk samt en hållbar landsbygdsutveckling i hela landet.

Motiv för den nya myndighetsstrukturen

Utredningens analys av de nuvarande myndigheterna visar att det föreligger ett reformbehov som motiverar en mer genomgripande myndighetsreform. Motiven för den nya myndighetsstrukturen är i huvudsak de följande.

- Den återskapar en tydlig nationell ansvarsfördelning genom en anpassning till den nya ansvarsfördelningen på EU-nivå och EU-kommissionens organisation av generaldirektoraten samt en tillämpning av principen en central lagstiftning, en central myndighet. Därigenom underlättas den nationella tillämpningen av de EU-gemensamma regelverken samtidigt som grunden läggs för ett mer effektivt svenskt EU-arbete.
- Den avspeglar det förstärkta landsbygdsperspektivet inom den gemensamma jordbrukspolitiken och det nya maritima

perspektivet (havspolitik) som utvecklats i anslutning till den gemensamma fiskeripolitiken.

- Den skapar ett heltäckande och enhetligt system för riskvärdering som tillgodoser riskhanterande myndigheters behov av vetenskapliga underlag.
- Den fokuserar normering och tillsyn i egenskap av statliga kärnuppgifter. Ansvar för normering och tillsyn hålls samman för att främja en effektiv verksamhet medan tillsyn och främjande hålls åtskilda för att undvika förtroendeproblem för och rollkonflikter inom myndigheterna.
- Den innebär en renodling av det statliga åtagandet som tillgodoser samhällsbehov och samtidigt minimerar statens intrång på fungerande privata marknader utifrån principen att myndigheter endast ska bedriva konkurrensutsatt verksamhet om särskilda skäl föreligger.
- Den fokuserar forskning med hög kvalitet och hög relevans för myndigheternas kärnuppgifter utifrån principen att forskning bör bedrivas vid universitet och högskolor om inte särskilda skäl föreligger.
- Den underlättar statens styrning genom att skapa ett mer sammanhållet ansvar som underlättar riksdagens och regeringens analys av kostnaderna för och effekterna av den förda politiken, genom att minska behovet av särskilda uppdrag utöver instruktion och regleringsbrev samt genom att tydliggöra myndigheternas uppdrag för konkurrensutsatt verksamhet och forskning.
- Den lägger grunden för en mer överskådlig statsförvaltning genom att minska antalet centrala myndigheter, reducera antalet regionala och lokala enheter och systematisera samarbetet mellan centrala myndigheter och länsstyrelser samt en effektivare statlig verksamhet genom att skapa stordriftsfördelar, större kritisk massa och eliminera parallella funktioner.
- Den innebär en resursmässig anpassning av de svenska myndigheternas dimensionering till det faktum att jordbrukarna och fiskarna påtagligt har minskat i antal medan antalet livsmedelsföretag har ökat i antal samt att importen av livsmedel har ökat kraftigt.

Säkra livsmedel

Livsmedelssäkerhetsmyndigheten inrättas för att i samhällets och konsumenternas intresse verka för säkra livsmedel, friska djur och sunda växter i hela livsmedelskedjan. Vid den nya myndigheten samlas normerings- och kontrollansvar samt expertfunktioner i form av laboratorie- och forskningsverksamhet för hela livsmedelskedjan – från jord till bord.

- Det innebär en harmonisering av den svenska myndighetsstrukturen till den ansvarsfördelning som sedan några år råder på EU-nivå och till EU-kommissionens organisation av generaldirektoraten. Det är även i linje med de myndighetsreformer som under senare år genomförts i flertalet av de länder som påverkas av EU:s nya övergripande livsmedelsslagstiftning, bland annat i Danmark, Finland och Norge.
- Det samlade normeringsansvaret lägger grunden för ett integrerat perspektiv för säkra livsmedel, friska djur och sunda växter inom ramen för en fungerande marknad.
- Det samlade kontrollansvaret inom livsmedelskedjan förstärker ledningen och samordningen av den offentliga kontrollen av att regler efterlevs genom hela livsmedelskedjan och underlättar en prioritering av åtgärder till de länkar av livsmedelskedjan där behovet av kontroll är störst för att säkerställa säkra livsmedel.
- Det samlade normerings- och kontrollansvaret underlättar relationen mellan EU-systemet och den svenska nationella förvaltningen, till exempel när det gäller EU-kommissionens återkommande inspektioner av de nationella kontrollsystemen för livsmedelskedjan.
- Den kommunala livsmedelskontrollen stärks. Genom att inrätta en högskoleutbildning med inriktning mot tillsyn och kontroll inom livsmedelskedjan underlättas kommunernas långsiktiga kompetensförsörjning.
- Ett nationellt centrallaboratorium för livsmedelskedjan skapas. Det möjliggör en effektivare användning av de totala statliga laboratorieresurserna genom stordrift och större kritisk massa samt främjar en vidareutveckling av personalens kompetens.

Effektivare krishantering

Livsmedelssäkerhetsmyndigheten kommer att ha ett sammanhållet nationellt krisledningsansvar inom livsmedelskedjan. I den nuvarande myndighetsstrukturen bygger krisledningen på en komplicerad samverkan horisontellt mellan olika nationella myndigheter på central nivå och vertikalt mellan olika myndigheter och organisationer på central, regional och lokal nivå.

- Det sammanhållna krisledningsansvar som skapas främjar en beredskapsplanering som utgår från de gemensamma behoven i hela livsmedelskedjan samt en effektiv bekämpning av allvarliga smittsamma djursjukdomar och hantering av andra kriser i livsmedelskedjan.
- Genom att sammanföra de epidemiologiska resurserna i form av expertis, djurregister, etc. i en myndighet läggs grunden för ett nationellt epidemiologiskt centrum inom djur- och livsmedelsområdet.
- Skapandet av ett tydligt sammanhållet myndighetsansvar inom djur- och livsmedelsområdet underlättar samverkan och samarbete mellan djurhälso- och folkhälsoområdet, till exempel när det gäller sjukdomar som smittar mellan djur och människor (zoonoser).
- Anpassningen av den svenska myndighetsstrukturen till ansvarsfördelningen inom EU och till EU-kommissionens organisation av generaldirektoraten underlättar det svenska deltagandet i hanteringen av gränsöverskridande kriser.

Vetenskapligt råd för riskvärdering

I den nya livsmedelsslagsstiftningen lyfts riskvärdering fram som en metod för att ta fram vetenskapliga underlag för beslut om riskhanteringsåtgärder. I den nuvarande myndighetsstrukturen är relationen mellan riskhantering och riskvärdering osystematiskt organiserad och inom vissa segment av livsmedelskedjan saknas idag oberoende nationell riskvärderingskompetens. Den nya myndighetsstrukturen skapar en heltäckande modell för riskhantering och riskvärdering. I anslutning till Livsmedelssäkerhetsmyndigheten, i egenskap av riskhanterande myndighet, inrättas ett oberoende vetenskapligt råd för

riskvärdering med ett motsvarande ansvarsområde som myndigheten. Det vetenskapliga rådet består av en majoritet av externa experter och leds av en vetenskapligt meriterad ordförande som är oberoende i förhållande till värmyndigheten. Regeringen utser medlemmarna för att markera rådets oberoende. Till stöd för rådet inrättas vid Livsmedelssäkerhetsmyndigheten ett sekretariat för riskvärdering med uppgift att bistå i beredningen av ärenden.

- Det vetenskapliga rådet tillgodoser den riskhanterande myndighetens behov av vetenskapliga underlag samtidigt som riskvärderingens oberoende i förhållande till riskhanteringen säkerställs.
- Sekretariatet för riskvärdering samlar det nationella metodstödet för riskvärdering och står därigenom för den kontinuitet och kompetens som krävs för att svenska riskvärderingar ska uppfylla internationella krav.
- Det samlade nationella riskvärderingsansvaret underlättar det svenska deltagandet i internationella riskvärderingsorgan, såsom Europeiska livsmedelssäkerhetsmyndigheten.

Djurens hälsa och välfärd

Livsmedelssäkerhetsmyndigheten kommer att ha ett sammanhållet ansvar för normering och kontroll inom djurområdet. Samtidigt kommer Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling att ha ett ansvar för att främja produktionskvalitet inom jordbruket som värnar djurens hälsa och välfärd samt för den statliga veterinärorganisationen.

- Det integrerade livsmedelssäkerhetsperspektivet inkluderar bestämmelser om djurhälsa och djurskydd vilket motiverar att djurhälsa och djurskydd, inklusive smittskydd, är ett ansvar för Livsmedelssäkerhetsmyndigheten. Integrationen av livsmedel samt djurhälsa och djurskydd innebär även en anpassning till ansvarsområdet för Generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd (DG Sanco) inom EU-kommissionen samt ligger i linje med de myndighetsreformer som nyligen genomförts i andra medlemsstater.
- Den föreslagna lösningen återupprättar den grundläggande förvaltningspolitiska principen att en och samma myndighet

inte bör ansvara för både främjande och begränsande uppgifter. I den nya ordningen kommer olika myndigheter att ansvara för att främja en konkurrenskraftig produktion inom jordbruket respektive att utforma och kontrollera efterlevnaden av regler inom områdena djurhälsa och djurskydd. Då Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling kommer att ansvara för den statliga veterinärorganisationen är det, för att tydliggöra rollerna inom det veterinära området, lämpligt att Livsmedelssäkerhetsmyndigheten ansvarar för de veterinära förvaltningsuppgifterna.

- Det samlade riskvärderingsansvaret inom livsmedelskedjan som skapas lägger grunden för ett nationellt kunskapscentrum för djurens hälsa och välfärd i Uppsala genom att den riskvärderingskompetens som samlas inom Livsmedelssäkerhetsmyndigheten lättare kan samordnas med den kompetens som finns vid Sveriges lantbruksuniversitet.
- Det sammanhållna ansvaret för djurfrågorna upprätthålls med den nya ordningen, fast inom ansvarsområdet för den nya Livsmedelssäkerhetsmyndigheten. Det är en viktig förutsättning för ett effektivt smittskydd, då sjukdomar kan överföras såväl mellan livsmedelsproducerande djur och andra djur (sällskapsdjur och försöksdjur) som mellan djur och människor.
- Livsmedelssäkerhetsmyndigheten kommer att ansvara för djurregistren, som formellt hör till smittskyddet, men samtidigt ha en skyldighet att löpande förse Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling och länsstyrelserna med registeruppgifter.

Hållbar förvaltning av havet och dess resurser

Myndigheten för havsresurser och fiske inrättas för att främja en hållbar förvaltning av havsresurserna och fisket. Den nya myndigheten kommer att ha ansvar för genomförandet av fiskeripolitiken samt ett övergripande ansvar för förvaltningen av havet. Idag saknas i Sverige en myndighet med ett övergripande nationellt ansvar för förvaltningen av havet och dess resurser.

- Den nya uppgiften att ha ett övergripande nationellt samordningsansvar för förvaltningen av havet och dess resurser

tydliggör ansvaret inom den nationella förvaltningen och innebär samtidigt en anpassning till det nya integrerade maritima perspektiv som har utvecklats inom EU i anslutning till den gemensamma fiskeripolitiken samt till den omorganisation som EU-kommissionen har gjort av generaldirektoraten genom att samla ansvaret för fiskeripolitiken och det maritima perspektivet vid det ombildade Generaldirektoratet för havsfrågor och fiske.

- Den nya uppgiften att ha ett nationellt samordningsansvar för frågor rörande vattenbruket främjar utvecklingen av ett ekonomiskt och ekologiskt bärkraftigt svenskt vattenbruk.
- Genom effektiviseringar inom resursförvaltningen och fiskerikontrollen samt en renodling och omstrukturering av forsknings- och utvecklingsverksamheten läggs grunden för en mer hållbar förvaltning av fiskresursen.

Konkurrenskraftigt jordbruk och hållbar landsbygdsutveckling

Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling inrättas för att främja ett efterfrågestyrt, konkurrenskraftigt och miljöanpassat jordbruk samt en hållbar landsbygdsutveckling i hela landet. Den nya myndigheten kommer att ha ansvar för genomförandet av jordbrukspolitiken samt ett övergripande nationellt samordningsansvar för landsbygdsutveckling. Idag saknas i Sverige en myndighet med ett sådant ansvar. Den nya uppgiften att ha ett övergripande nationellt samordningsansvar för landsbygdsutveckling tydliggör ansvaret inom den nationella förvaltningen och innebär samtidigt en anpassning till det förstärkta landsbygdsperspektivet inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

- Genom effektiviseringar av stödadministrationen, inklusive samordningen av tvärvillkorskontrollen, samt kompetensutvecklingsinsatserna främjas inom det svenska jordbruket en fortsatt hög produktionskvalitet som värnar djurens hälsa och välfärd, miljön och kulturlandskapet.

Tydligare roller inom det veterinära området

Den nya myndighetsstrukturen tydliggör rollerna inom det veterinära området. Idag ansvarar en och samma myndighet för både förvaltningsuppgifter inom det veterinära området och för den statliga veterinärorganisationen. Det innebär att den myndighet som idag är Sveriges enskilt största arbetsgivare för kliniskt verksamma veterinärer även ansvarar för bland annat prövning av behörighet för samt tillsyn över samtliga veterinärer, såväl myndighetens egna anställda som konkurrerande veterinärer. Denna ordning är principiellt olämplig och riskerar urholka förtroendet för de veterinära förvaltningsuppgifterna.

- Den nya myndighetsstrukturen innebär att olika myndigheter kommer att ansvara för förvaltningsfrågorna inom det veterinära området respektive den statliga veterinärorganisationen.
- Veterinära ansvarsnämnden föreslås förstärkas resursmässigt och dess uppdrag regleras tydligare genom en särskild instruktion i syfte att tydliggöra dess oberoende vid prövning av ansvar i veterinär yrkesutövning.

Forskning med hög relevans

Livsmedelssäkerhetsmyndigheten och Myndigheten för havsresurser och fiske kommer att bedriva tillämpad forskning och undersökningsverksamhet till stöd för respektive myndighets övriga uppgifter. Utredningen har prövat skälen för den forskningsverksamhet och kunskapsuppbyggande verksamhet som idag bedrivs vid myndigheterna utifrån principen att forskning ska bedrivas vid universitet och högskolor om inte särskilda skäl föreligger.

- Livsmedelssäkerhetsmyndigheten kommer att bedriva tillämpad forskning och undersökningsverksamhet, bland annat för att säkerställa tillgången på analysmetoder inom den offentliga kontrollen och strategier för hantering av kriser inom livsmedelskedjan.
- Den grundforskning som idag bedrivs främst inom djurhälsoområdet överförs successivt till universitet, i första hand till Sveriges lantbruksuniversitet. I anslutning till detta föreslås även en viss förstärkning genom att det inrättas en ny

professur med inriktning på fiskhälsa och överförbara sjukdomar mellan odlad och vilt levande fisk.

- Myndigheten för havsresurser och fiske kommer att bedriva tillämpad forskning och undersökningsverksamhet till stöd för en hållbar förvaltning av fiskresursen, i första hand inom de områden som följer av de internationella åtaganden vilka Sverige som stat har ingått.
- Den forsknings- och undersökningsverksamhet som idag ligger till grund för den vetenskapliga rådgivningen inom den nationella fiskeförvaltningen överförs till universitet i syfte att öka kvaliteten och förtroendet.

Effektivare för staten

Utredningens förslag till ny myndighetsstruktur lägger grunden för en mer effektiv statlig verksamhet och därmed minskade kostnader för staten.

- Anpassningen av den nationella förvaltningen till ansvarsfördelningen inom EU och EU-kommissionens organisation av generaldirektoraten underlättar den nationella tillämpningen av gemensamma regelverk och det svenska deltagandet i EU-arbetet.
- De nya myndigheterna fokuserar statens kärnuppgifter i form av normering, kontroll och krisberedskap samt expertis inom samhällsviktiga områden.
- Mindre verksamheter läggs samman till större varigenom det skapas stordriftsfördelar och större kritisk massa samtidigt som parallella funktioner kan elimineras.
- Genom samverkan med andra länder, i första hand inom ramen för det nordiska samarbetet, kring särskilt kostsamma verksamheter, till exempel vissa nationella referenslaboratorier och riskvärdering, möjliggörs kostnadsdelning och därmed en mer effektiv användning av statens resurser.
- Konkurrensutsättningen ökar genom att verksamheter, som inte är statliga kärnverksamheter och för vilka det finns en fungerande marknad, överläts till marknaden samt genom att

användningen av alternativa utförare av statligt finansierad verksamhet uppmuntras.

- Myndigheternas EU-arbete stärks genom särskilda kompetensutvecklingsinsatser för personalen.
- Färre myndigheter på central nivå och ett mer systematiskt samarbete mellan centrala myndigheter och länsstyrelser på regional nivå bidrar till att skapa en mer överskådlig statlig organisation.

Enklare för företagen, nya affärsmöjligheter

Utredningens förslag till ny myndighetsstruktur innebär förenklingar för företagen samt nya affärsmöjligheter.

- De nya myndigheterna ska vid utformningen av regler nära samverka med branschorganisationer och andra intressenter för att främja utveckling av praktiska regler som främjar säkra livsmedel och hållbar produktion.
- Regelefterlevnad ska främjas mer proaktivt genom råd och stöd till företagen, till exempel genom att myndigheterna utbyter information om regelarbetet inom EU och bistår vid framtagande av branschriktlinjer.
- Utökad egenkontroll och användning av enskilda kontrollorgan inom den offentliga kontrollen skapar en större frihet för företag och andra verksamhetsutövare att organisera verksamheten på ett sätt som uppfyller regelverkens krav.
- Direktkontakterna med jordbruks-, landsbygds- och fiskeföretag samlas i möjligaste mån vid länsstyrelserna. Genom att skapa "en dörr in" underlättas kontakten mellan myndigheter och företag.
- Statlig verksamhet som idag bedrivs i konkurrens på fungerande privata marknader överläts till marknaden, till exempel produktion och försäljning av laboratorieprodukter, rutindiagnostik och konsulttjänster inom vattenområdet.
- Alternativa utförare av statlig verksamhet uppmuntras, till exempel genom att främja en ökad användning av ackrediterade enskilda kontrollorgan inom den offentliga kontrollen samt

alternativa leverantörer av kompetensutveckling för jordbruksföretag.

De nya myndigheternas utformning och lokalisering

Med utredningens förslag minskar antalet statliga myndigheter. Dagens fyra centrala myndigheter ersätts av tre nya samtidigt som antalet regionala och lokala enheter reduceras. Den tre nya myndigheterna beräknas, efter ett par år, ha en personalstyrka om totalt cirka 2100 årsarbetskrafter (att jämföra med de nuvarande myndigheternas cirka 2300). Livsmedels säkerhetsmyndigheten och Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling blir jämstora mätt i antal anställda. Den nya myndighetsstrukturen kommer, utöver kvalitetsförstärkningar, att möjliggöra betydande effektiviseringar på längre sikt och därmed minskade statliga kostnader. Redan inom ett par år beräknas myndigheternas förvaltningsanslag kunna reduceras, trots att utredningen föreslagit vissa resursförstärkningar vid utformningen av myndigheterna. Myndigheterna föreslås lokaliseras och dimensioneras enligt följande.

- *Livsmedelssäkerhetsmyndigheten* ska ha ledning och huvudkontor samt huvuddelen av verksamheten i Uppsala. Myndigheten ska dock ha en enhet för djurskydd och djurhälsa i Jönköping och en registerenhet i Söderhamn samt en egen regional kontrollorganisation för bland annat vissa större foder- och livsmedelsanläggningar och gränskontroll. Myndigheten beräknas ha cirka 930 årsarbetskrafter.
- *Myndigheten för havsresurser och fiske* ska ha ledning och huvudkontor i Göteborg. Forskningslaboratorier ska finnas i Lysekil och Öregrund och utredningskontor i Luleå, Härnösand och Göteborg. Myndigheten beräknas ha cirka 255 årsarbetskrafter.
- *Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling* ska ha ledning och huvudkontor i Jönköping. Den ska även ha en regional organisation för bland annat kompetensutveckling, främst i södra och mellersta Sverige, vilken i möjligaste mån ska samlokaliseras med länsstyrelserna. Därtill ska den statliga veterinära fältverksamheten ha en rikstäckande organisation. Myndigheten beräknas ha cirka 970 årsarbetskrafter.

- *Länsstyrelserna* ska mer samlat företräda de nya myndigheterna regionalt gentemot företagare och andra verksamhetsutövare. Det skapas en ny ledningsform för hanteringen av stöd till jordbruket och fisket genom att det vid länsstyrelserna i Skåne län, Västra Götalands län, Jönköpings län, Västmanlands län, Gävleborgs län, Västernorrlands län och Västerbottens län, inrättas särskilda delegationer med uppgift att samordna stödadministrationen inom respektive delegations distrikt som består av flera län.

Ikraftträdande

De nya myndigheterna föreslås inleda verksamheten den 1 januari 2010.